

Уредба о начину признавања иностраних исправа и знакова усаглашености

Уредба је објављена у "Службеном гласнику РС", бр. [98/2009](#) и [110/2016](#) (чл. 8. није у пречишћеном тексту).

Члан 1.

Овом уредбом уређује се начин признавања важења у Републици Србији исправа о усаглашености које издају иностранна тела за оцењивање усаглашености (у даљем тексту: иностране исправе) и знакова усаглашености издатих у иностранству (у даљем тексту: инострани знакови усаглашености).

Члан 2.

Иностране исправе које су предмет признавања јесу: сертификат, извештај о испитивању, уверење о контролисању или други документ којим инострано тело за оцењивање усаглашености потврђује усаглашеност производа са захтевима иностраног техничког прописа.

Инострани знакови усаглашености јесу: СЕ знак и други знакови усаглашености који се ставља на производ у складу са захтевима иностраног техничког прописа.

Члан 3.

Инострана исправа или знак усаглашености који је издат у складу са потврђеним међународним споразумом чији је потписник Република Србија, важи у Републици Србији.

На тражење правних или физичких лица, министарство у чијем делокругу је припрема и доношење техничких прописа којима се уређују захтеви за производе на које се односи инострана исправа, односно знак усаглашености (у даљем тексту: надлежно министарство), даје мишљење о постојању потврђеног међународног споразума из става 1. овог члана, односно да ли је одређена инострана исправа или знак усаглашености издат у складу са тим споразумом.

Члан 4.

Ако инострана исправа или знак усаглашености није издат у складу са споразумом из члана 3. став 1. ове уредбе, поступак за признавање важења иностране исправе, односно знака усаглашености покреће се, пре стављања производа на тржиште или употребу у Републици Србији, на основу захтева за признавање који подноси произвођач или његов заступник, односно увозник (у даљем тексту: подносилац захтева).

Захтев из става 1. овог члана подноси се надлежном министарству.

Подносилац захтева сноси трошкове поступка признавања који обухватају трошкове за рад Комисије за признавање важења иностраних исправа и знакова усаглашености из члана 7. ове уредбе (у даљем тексту: Комисија).

Члан 5.

Захтев из члана 4. ове уредбе садржи:

- 1) пословно име, односно назив и адресу седишта и правну форму подносиоца захтева;
- 2) навођење иностране исправе односно знака усаглашености, чије признавање се тражи;
- 3) назив државе у којој је издата инострана исправа, односно знак усаглашености;
- 4) назив иностраног техничког прописа на основу кога је издата инострана исправа, односно на основу кога је стављен знак усаглашености, као и назив службеног гласила у коме је тај пропис објављен;
- 5) врсту, односно назив производа и друге податке ради ближе идентификације производа на који се односи инострана исправа, односно знак усаглашености;
- 6) пословно име, односно назив и адресу седишта и правну форму правног субјекта који је издао инострану исправу, односно ставио знак усаглашености на производ;
- 7) назив државе у којој је именовано или овлашћено тело за оцењивање усаглашености које је издало инострану исправу;
- 8) назив органа који је именовао, односно овластио тело за оцењивање усаглашености из тачке 7) овог члана;
- 9) друге податке од значаја за признавање важења иностране исправе, односно знака усаглашености.

Изузетно од става 1. овог члана, захтев за признавање иностране исправе издате у складу са иностраним техничким прописом чија су начела и битни захтеви преузети у домаћи технички пропис, не мора садржати податке из става 1. тач. 3)-8) овог члана.

Члан 6.

Уз захтев из члана 5. ове уредбе подносе се следећи докази:

- 1) копија извода из регистра привредних субјеката за подносиоца захтева, оверена од стране надлежног органа, као и оверени превод тог извода на српски језик од стране овлашћеног судског тумача, ако је подносилац захтева

иностранци произвођач;

2) оригиналну инострану исправу или њену копију оверену од стране иностраног надлежног органа, као и оверени превод те исправе на српски језик од стране овлашћеног судског тумача;

3) копију оригиналног текста техничког прописа из члана 5. тачка 4) ове уредбе и оверени превод тог прописа на српски језик од стране овлашћеног судског тумача;

4) копију извода из регистра привредних субјеката за лице из члана 5. тачка 6) ове уредбе, оверену од стране иностраног надлежног органа, као и оверени превод тог извода на српски језик од стране овлашћеног судског тумача;

5) копију акта о именовању, односно овлашћивању или другог одговарајућег документа, који је издао орган из члана 5. тачка 8) ове уредбе, оверену од стране иностраног надлежног органа, као и оверени превод тог акта на српски језик од стране овлашћеног судског тумача;

6) доказ о плаћеној републичкој административној такси, у складу са законом;

7) други докази којима се потврђују наводи из захтева.

Изузетно од става 1. овог члана, уз захтев за признавање иностране исправе издате у складу са иностраним техничким прописом чија су начела и битни захтеви преузети у домаћи технички пропис, не морају се достављати докази из става 1. тач. 3)-5) овог члана.

Члан 7.

Испуњеност услова за признавање важења иностране исправе утврђује Комисија коју, за област једног или више техничких прописа, образује министар надлежног министарства (у даљем тексту: надлежни министар).

Комисију сачињавају најмање три члана, од којих је најмање један представник надлежног министарства и један представник Института за стандардизацију Србије.

Чланови Комисије могу имати заменике.

По потреби, у рад Комисије могу се укључити и други стручњаци, изван надлежног министарства, за област која је уређена одговарајућим српским техничким прописом.

Радом Комисије руководи представник надлежног министарства.

Члан 8.

Комисија на основу поднетог захтева за признавање и приложених доказа, утврђује да ли:

1) захтеви из иностраног техничког прописа обезбеђују најмање исти степен заштите безбедности живота и здравља људи, заштите животиња и биљака, заштите животне средине, заштите потрошача и других корисника и заштите имовине, који су одређени захтевима одговарајућег српског техничког прописа;

2) захтеви из иностраног техничког прописа које инострано тело за оцењивање усаглашености мора да испуни да би спроводило поступак оцењивања усаглашености производа, обезбеђују најмање исти степен испуњености захтева који су утврђени одговарајућим српским техничким прописом за именовано, односно овлашћено тело за оцењивање усаглашености.

Члан 9.

Комисија на основу поднетог захтева за признавање, приложених доказа и утврђених чињеница, утврђује да ли инострана исправа, односно знак усаглашености, испуњава услове из члана 8. ове уредбе.

Надлежни министар, на предлог Комисије, доноси решење о признавању важења иностране исправе, односно знака усаглашености, ако је утврђено да инострана исправа, односно знак усаглашености испуњава прописане услове.

Надлежни министар, на предлог Комисије, доноси решење којим се одбија захтев за признавање, ако је утврђено да инострана исправа, односно знак усаглашености, не испуњава прописане услове.

Предлози из ст. 2. и 3. овог члана, морају бити образложени.

Члан 10.

Надлежни министар доноси решење о признавању важења иностране исправе, односно знака усаглашености по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за послове који се односе на техничке прописе.

Уз захтев за давање мишљења из става 1. овог члана, надлежно министарство доставља предлог решења о признавању важења иностране исправе, односно знака усаглашености, са образложењем, као и копију иностране исправе која је предмет решења о признавању.

Министарство из става 1. овог члана дужно је да мишљење писмено достави надлежном министарству у року од десет дана од дана пријема захтева за давање мишљења.

Ако мишљење не буде достављено у року из става 3. овог члана, сматра се да није било примедба.

Члан 11.

Решење из члана 10. ове уредбе важи до истека рока важења иностране исправе, ако је тај рок утврђен у исправи.

Ако у иностраној исправи није утврђен рок важења, решење о признавању важења иностране исправе важи најдуже три године од дана његовог доношења.

Члан 12.

Решење из члана 10. став 1. ове уредбе, садржи нарочито:

1) врсту иностране исправе, односно знака усаглашености;

2) пословно име, односно назив и адресу седишта правног субјекта који је издао инострану исправу, односно ставио

знак усаглашености на производ;

3) назив државе у којој је издата иностранна исправа, односно стављен знак усаглашености;

4) назив иностраног техничког прописа на основу кога је издата иностранна исправа, односно стављен знак усаглашености, као и назив службеног гласила у коме је тај пропис објављен;

4а) назив одговарајућег српског техничког прописа из члана 8. ове уредбе и број службеног гласила Републике Србије у којем је тај пропис објављен;

5) врсту, односно назив производа и друге податке ради ближе идентификације производа на који се односи иностранна исправа, односно знак усаглашености;

б) рок важења решења.

Члан 13.

Решење из члана 12. ове уредбе, надлежно министарство доставља министарству надлежном за вођење регистра иностраних исправа и знакова усаглашености који важе у Републици Србији ради уписа у тај регистар, у складу са законом којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивању усаглашености и прописом донетим на основу тог закона.

За нове испоруке производа из увоза, за који је решење о признавању иностраних исправа и знакова усаглашености уписано у регистар из става 1. овог члана, није потребно подносити нови захтев за признавање.

При увозу производа из става 2. овог члана, као доказ о важењу иностраних исправа и знакова усаглашености које прате тај производ, користи се одговарајући извод из регистра из става 1. овог члана.

Члан 14.

Ступањем на снагу ове уредбе престају да важе одредбе Уредбе о начину овлашћивања тела за оцењивање усаглашености, регистру овлашћених тела за оцењивање усаглашености, евиденцији о исправама о усаглашености, знацима о усаглашености и телима за оцењивање усаглашености, као и условима за примену техничких прописа других држава ("Службени лист СЦГ", број 22/06), у делу којим се уређују услови за примену техничких прописа других држава и одредбе члана 19. те уредбе, као и одредбе члана 16. Уредбе о начину и поступцима оцењивања усаглашености ("Службени лист СЦГ", број 22/06).

Члан 15.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењује се од 1. марта 2010. године.

У РЕДАКЦИЈСКОМ ПРЕЧИШЋЕНОМ ТЕКСТУ НЕ НАЛАЗИ СЕ:

Чл. 8. Уредбе - 110/2016-12:

"Члан 8.

Поступци признавања иностране исправе, односно знака усаглашености, започети до дана ступања на снагу ове уредбе, окончаће се по прописима који су били на снази у време подношења захтева за признавање иностране исправе, односно знака усаглашености."